

Kinh Diệu Pháp Liên Hoa

Đời Diêu Tần Ngài Tam Tạng Pháp Sư Cưu Ma La Thập dịch từ tiếng Phạn sang
Hoa văn,

[Hòa Thượng Thích Trí Tịnh](#) dịch từ Hán văn sang tiếng Việt

Mục Lục:

[Tâm Nguyên Của Dịch Giả](#)

[Thay Lời Tựa](#)

[Nghĩ Thức Sám Hối Trước Khi tụng Kinh](#)

A.- Phần Tổng Hiện

[Quyển I](#)

[1. Tự Phần](#)

B.- Phần Khai Phật-Tri-Kiến

[2. Phương Tiện Phẩm](#)

[Quyển II](#)

[3. Thí Dụ Phẩm](#)

[4. Tín giải Phẩm](#)

[Quyển](#)

[III](#)

[5. Dược Thảo Dụ Phẩm](#)

[6. Thọ Ký Phẩm](#)

[7. Hóa Thành Dụ Phẩm](#)

[Quyển](#)

[IV](#)

[8. Ngũ Bá Đệ Tử Thọ Ký Phẩm](#)

[9. Thọ Học Vô Học Nhân Ký Phẩm](#)

10. Pháp Sư Phẩm

C.- Phần Thị Phật-Tri-Kiến

11. Hiện Bửu Tháp Phẩm

D.- Phần Ngộ-Phật Tri-Kiến

12. Đề Bà Đạt Đa Phẩm

13. Trì Phẩm

Quyển V

14. An Lạc Hạnh Phẩm

15. Tùng Địa Dũng Xuất Phẩm

16. Như Lai Thọ Lượng Phẩm

17. Phân Biệt Công Đức Phẩm

Quyển

VI

18. Tùy Hỷ Công Đức Phẩm

19. Pháp Sư Công Đức Phẩm

20. Thường Bất Khinh Bồ Tát Phẩm

21. Như Lai thần Lực Phẩm

22. Chúc Lụy Phẩm

E.- Phần Nhập Phật-Tri-Kiến

23. Dược Vương Bồ-Tát Bốn Sự Phẩm

Quyển

VII

24. Diệu Âm Bồ Tát Phẩm

25. Quán Thế Âm Bồ Tát Phổ Môn Phẩm

26. Đà La Ni Phẩm

27. Diệu Trang Nghiêm Vương Bốn Sự Phẩm

28. Phổ Hiền Bồ Tát Khuyến Phát Phẩm

Sự Tích Trì Tụng Kinh Pháp-Hoa Dược Linh Nghiệm

Tâm Nguyên Của Dịch Giả

Trích cuối tập 9 Kinh Đại-Bửu-Tích.

.....

Chư pháp hữu thân mẫn, cho phép tôi được dùng từ này để gọi tất cả các giới Phật tử xuất gia cũng như tại gia, tôi có ý nguyện nhỏ, dẫu nhỏ nhưng là từ đáy lòng thiết tha, muốn cùng các pháp hữu, tất cả các pháp hữu, những ai có đọc có tụng có nghe thấy những quyển kinh sách do tôi dịch soạn, sẽ là người bạn quyển thuộc thân thiết với tôi

đời này và mãi mãi những đời sau, cùng nhau kết pháp duyên, cùng nhau dự pháp hội, cùng dìu dắt nhau, dìu dắt tôi để được vững bước mãi trên con đường đạo dài xa, con đường đạo nhiều trở ngại chông gai lồng giữa cõi đời thế tục mà lớp vỏ cứng của nó là tứ lưu bát nạn, cạm bẫy của nó là lợi danh ngũ dục, sức mạnh của nó là cơn lốc bát phong. Tôi chơn thành nói lên câu cần dìu dắt nhau. Vì vào giây phút mà tôi đang nguêch ngoạc ghi lại ngừng mặt tự xưng là Tỳ Kheo chơn chánh, chỉ biết như thảo phú địa, nhứt tâm sám hối mười phương pháp giới.

Nam Mô Cầu Sám Hối Bồ Tát.

Chùa Vạn Đức

Ngày Trùng Cửu, Năm Kỷ Ty.

(08-10-1989)

THÍCH TRÍ TỊNH

Cẩn Chí

Thay Lời Tựa

Kinh Pháp Hoa là bộ kinh đại thừa gồm bảy quyển tổng cộng là hai mươi tám phẩm, suốt hơn sáu vạn lời, nghĩa lý sâu xa, kinh văn rộng lớn, chứa đựng tâm nguyện và phương tiện huyền diệu ngời sáng của Phật và Bồ Tát.

Tâm nguyện của Phật là tâm nguyện khắp độ chúng sanh đạt thành đạo quả giác ngộ. Bởi thế nên ngay quyển đầu của kinh về Phẩm Phương Tiện đã nói: "Phật ra đời là vì một nhơn duyên lớn duy nhất là khai thị chúng sanh ngộ nhập tri kiến Phật". Thế nghĩa là Phật rộng mở phương tiện pháp môn, chỉ bày chơn tâm Phật tánh để chúng sanh tin tưởng khả năng thánh thiện của mình mà tiến tu đến Phật quả.

Phương tiện của Phật là phương tiện huyền diệu được sanh trưởng và dinh dưỡng bởi trí tuệ từ bi hỷ xả lợi tha có khả năng đưa tất cả chúng sanh đồng chứng nhất thừa Phật quả. Đức Phật nói tất cả chúng sanh đều có Phật tánh. Tất cả chúng sanh đều có khả năng thành Phật. Ta là Phật đã thành. Chúng sanh là Phật sẽ thành, nếu chúng sanh tinh tấn nỗ lực tu hành thì cũng sẽ thành Phật như ta vậy. Nhưng chúng sanh đắm chìm trong ngũ dục lạc, nên tạo nhiều tội lỗi để rồi hiện thành căn tánh cao thấp, nghiệp duyên nặng nhẹ khác nhau. Đức Phật lại phải từ đó mà lập ra có muôn ngàn phương tiện để hóa độ. Nghĩa là từ nhứt thượng thừa mà đức Phật đã phải phương tiện huyền khai làm thành ba thừa để rồi sau đó, khi căn tánh chúng sanh thuần thực ngài lại dần dần đưa lên nhứt thừa Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Hai mươi tám phẩm Kinh Pháp Hoa chan chứa tâm hạnh của Phật và Đại Bồ Tát, trải dài

những con đường phương tiện giáo hóa thên thang ngõ hầu mang chúng sanh từ phàm đến thánh, từ tam thừa Thinh Văn Duyên Giác và Bồ Tát đến quả vị nhứt thừa vô thượng Phật quả.

Nội dung kinh Pháp Hoa cho ta thấy không phương tiện độ sanh nào mà không có, không cửa pháp môn giải thoát rốt ráo nào mà không mở, không cảnh giới Phật nào mâu nhiệm thien duyên thâm mật với chúng sanh cõi ta bà này mà không ảnh hiện, không hạnh nguyện giáo hóa độ sanh nào của Phật và Bồ Tát mà không thể đạt ba la mật. Thật là một bộ kinh khế hợp cho đủ mọi trình độ căn tánh nghiệp duyên của chúng sanh. Vì thế xưa nay kinh Pháp Hoa đã được không biết bao nhà Phật học huyền bác chú thích số giải làm cho kinh Pháp Hoa rạng rỡ từ ngàn năm này đến ngàn năm khác và phổ cập nhân gian. Đến nỗi nghĩa lý của kinh Pháp Hoa quá ư vi diệu tuyệt vời, kinh bản được đời đời ẩn hành phổ biến uy thế tạo thành một tôn phái với danh xưng là Pháp Hoa Tôn hay Thiên Thai Tôn, một tôn phái có ảnh hưởng lớn ở Nhật Bản và Trung Hoa do Trí Giả Đại Sư thành lập.

Trong thời thế sự cuồng quây, đạo tâm ngày một suy vi, phong hóa niềm tin lay chuyển đến tận gốc rễ như thời này đây, để cho mọi người còn chút phước duyên đang bênh bồng trên bể đời có thuyền nương tựa, có đất phì nhiêu của bến bờ để gieo giống Bồ Đề, nên Phật Học Viện Quốc Tế nguyện in lại kinh Pháp Hoa này ngõ hầu làm thuyền bát nhã, làm ruộng phước phì nhiêu, làm hải đăng và bến đỗ cho khắp cả mọi kiếp thuyền đời trở thành những thien hữu Bồ Đề kết duyên cùng Phật đạo Chánh Đẳng Chánh Giác.

Khắp nguyện mười phương bạn lành gần xa mở rộng lòng ra phát tâm Bồ Đề thọ trì và ẩn tụng kinh Pháp Hoa này để tạo cơ hội sớm ngộ nhập tri kiến Phật, ngõ hầu thăng hoa đời sống đạo quả Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Phật lịch 2530, Vía Phật A Di Đà - 1986 Bính Dần

Thích Đức Niệm

Nghi-Thức Sám Hối Trước Khi Tụng Kinh

(Dùng ba nghiệp thân, khẩu, ý thanh tịnh mà tụng kinh, thời phước đức vô lượng, nên trước khi tụng kinh cần phải sám-hối, sám-hối tức là làm cho 3 nghiệp thanh tịnh)

Nam-mô thập-phương tận hư-không giới nhứt thiết Chư Phật. (1 lạy)

Nam-mô thập-phương tận hư-không giới nhứt thiết Tôn Pháp. (1 lạy)

Nam-mô thập-phương tận hư-không giới nhứt-thiết Hiền Thánh Tăng (1 lạy)

(Quì, tay cầm hương cúng-dường phát nguyện)

Nguyện mây hương màu này

Khắp cùng mười phương cõi

Cúng-dường tất cả Phật.

Tôn Pháp, các Bồ-Tát,

Vô biên chúng Thanh-văn

Và cả thầy Thánh-hiền

Duyên khởi đài sáng chói

Trùm đến vô biên cõi,

Khắp xông các chúng-sanh

Đều phát lòng Bồ-đề,

Xa lìa những nghiệp vọng

Trọn nên đạo vô-thượng.

(cầm hương lạy 1 lạy)

(Đứng chắp tay xướng)

Sắc thân Như-Lai đẹp

Trong đời không ai bằng

Không sánh, chẳng nghĩ bàn

Nên nay con đánh lễ

Sắc thân Phật vô-tận

Trí-tuệ Phật cũng thế,

Tất cả Pháp thường-trụ

Cho nên con về nương,

Sức trí lớn nguyện lớn

Khấp độ chúng quần-sanh,
Khiến bỏ thân nóng khổ
Sanh kia nước mát vui.
Con nay sạch ba nghiệp
Qui-y và lễ tán
Nguyện cùng các chúng-sanh
Đồng sanh nước An-Lạc.

Án phạ nhựt ra vật. (7 lần)

Chí Tâm Đảnh Lễ

(Câu này thông cả 9 câu dưới, đều xướng ở đầu câu)

Thường-tịch-quang tịnh độ
A-Di-Đà Như-Lai
Pháp-thân màu thanh-tịnh
Khấp pháp-giới chư Phật (1 lạy)
Thật báo trang nghiêm độ
A-Di-Đà Như-Lai
Thân tướng hải vi-trần
Khấp pháp-giới chư Phật (1 lạy)
Phương-tiện thánh cư độ
A-Di-Đà Như-Lai
Thân trang-nghiêm giải-thoát
Khấp pháp-giới chư Phật (1 lạy)
Cõi An-Lạc phương Tây
A-Di-Đà Như-Lai
Thân căn giới đại-thừa

Khấp pháp-giới chư Phật (1 lạy)

Cõi An-Lạc phương Tây

A-Di-Đà Như-Lai

Thân hóa đến mười phương

Khấp pháp-giới chư Phật (1 lạy)

Cõi An-Lạc phương tây

Giáo hạnh lý ba kinh

Tốt nói bày y chánh

Khấp pháp-giới Tôn Pháp (1 lạy)

Cõi An-Lạc phương tây

Quán-thế-Âm Bồ-tát

Thân tử-kim muôn ức

Khấp pháp-giới Bồ-tát (1 lạy)

Cõi An-Lạc phương tây

Đại Thế-Chí Bồ-tát

Thân trí sáng vô-biên

Khấp pháp-giới Bồ-tát (1 lạy)

Cõi An-Lạc phương tây

Thanh-tịnh đại-hải-chúng

Thân hai nghiêm: Phước, trí

Khấp pháp-giới Thánh-chúng (1 lạy)

(Đứng chắp tay nguyện:)

' Con nay khấp vì bốn ơn ba cõi cùng chúng sanh ' Trong pháp-giới, đều nguyện

dứt trừ ba chướng(1)' nên qui mạng (2) sám-hối(3)'

(1 lạy quỳ chắp tay sám hối)

Chí Tâm Sám Hồi:

Đệ tử... và chúng sanh trong pháp giới, từ đời vô thủy nhứt đến ngày nay, bị vô minh che đậy nên điên đảo mê-lâm, lại do sáu căn ba nghiệp (4) quen theo pháp chẳng lành, rộng phạm mười điều dữ cùng năm tội vô-gián (5) và tất cả các tội khác, nhiều vô-lượng vô-biên nói không kể hết. Mười phương các đức Phật thường ở trong đời, tiếng pháp không dứt, hương màu đầy lấp, pháp vị ngập tràn, phóng ánh sáng sạch trong chiếu soi tất cả Lý mẫu thường trụ đầy đầy hư-không.

Con từ vô-thỉ đến nay, sáu căn che mù, ba nghiệp tối tăm, chẳng thấy, chẳng nghe, chẳng hay chẳng biết, vì nhân duyên đó trôi mãi trong vòng sanh tử, trải qua các đường dữ (6) trăm nghìn muôn kiếp trọn không lúc nào ra khỏi. - Kinh rằng: 'Đức Tỳ-Lô-Giá-Na thân khắp cả chỗ, chỗ của Phật ở gọi là Thường-Tịch-Quang, cho nên phải biết cả thảy các pháp đều là Phật-pháp, mà con không rõ lại theo giòng vô-minh, vì thế trong trí Bồ-đề mà thấy không thanh-tịnh, trong cảnh giải thoát mà sanh ràng buộc. Nay mới tỏ ngộ, nay mới chừa bỏ ăn năn, phụng đối trước các đức Phật và A-Di-Đà Thế-Tôn mà pháp lờ (7) sám hối làm cho đệ tử và pháp-giới chúng-sanh, tất cả tội nặng do ba nghiệp sáu căn, gây tạo từ vô thủy, hoặc hiện tại cùng vị-lai, chính mình tự gây tạo hoặc biểu người, hay là thấy nghe người gây tạo mà vui theo, hoặc nhớ hoặc chẳng nhớ, hoặc biết hoặc chẳng biết, hoặc nghi hoặc chẳng nghi, hoặc che giấu hoặc chẳng che giấu, thảy đều được rõ ráo thanh tịnh.

Đệ-tử sám-hối rồi, sáu căn cùng ba nghiệp trong sạch, không lỗi lầm, căn lành tu tập cũng trọn thanh-tịnh, thảy đều hồi hướng dùng trang-nghiêm Tịnh-Độ khắp với chúng-sinh, đồng sanh về nước An-Durong.

Nguyện đức A-Di-Đà Phật thường đến hộ trì, làm cho căn-lành của đệ tử hiện-tiền tăng-tấn, chẳng mất nhân duyên Tịnh-độ, đến giờ lâm chung, thân an niệm chánh, xem nghe đều rõ ràng, tận mắt thấy đức A-Di-Đà cùng các Thánh-chúng, tay cầm đài hoa tiếp dẫn đệ tử, trong khoảng sát-na sanh ra trước Phật, đủ đạo-hạnh Bồ-tát, rộng độ khắp chúng-sanh đồng thành Phật-đạo.

Đệ-tử sám-hối phát nguyện rồi qui mạng đánh lễ: Nam-mô Tây-phương Cực-lạc thế-giới, đại-tử đại-bi, A-Di-Đà Như-Lai, biến pháp-giới Tam-Bảo (1 lạy)

(lạy xong tiếp Nghi Thức tụng kinh)

Thích Nghĩa Sám Pháp

(1) Phiền não, nghiệp nhân, quả báo ba món đều hay làm chướng ngại đường giải thoát nên gọi: 'Ba món

chướng.'

(2) Đem thân mạng về nường, giao phó cho Phật, Pháp, Tăng chính là nghĩa của hai chữ 'Nam-mô'.

(3) Nói đủ là Sám-ma hối quá. 'Sám ma' là tiếng Phạn, nghĩa là 'hối quá', tức là ăn năn tội trước, ngừa giữ lỗi sau.

(4) Nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý: sáu căn, và ba nghiệp: thân, khẩu, ý.

(5) Giết cha, giết mẹ, giết thánh nhơn, ác tâm làm thân Phật ra máu, phá hòa hiệp Tăng, gọi là năm tội

Nghịch, nếu phạm sẽ bị đọa vào ngục Vô-gián nên gọi là tội Vô-gián - Ngục Vô-gián là chỗ thọ khổ không có lúc nào ngừng ngớt.

(6) A-tu-la, Súc-sanh, Ngạ quỷ, Địa ngục, các đường đó vui ít khổ nhiều, do nghiệp dữ cảm ra.

(7) Bày lộ tội lỗi ra trước Chúng-Nhơn không chút giấu che thời gọi là phát lồ, trái với phú tàng (che giấu). Có phát lồ thời tội mới tiêu, như bệnh cảm mà đặng phát hãn (ra mồ hôi).

Nghi Thức Trì Tụng

Bài Tán Lư Hương

Lò hương vừa nhen nhúm

Pháp-giới đã được xông

Các Phật trong hải hội đều xa hay

Theo chỗ kết mây lành

Lòng thành mới ân cần

Các Phật hiện toàn thân.

Nam-mô Hương-Vân-Cái Bồ-tát Ma-ha-tát (3lần)

Chân Ngôn Tịnh Pháp Giới

Án lam (7 lần)

(Trì chú này thì thân tâm, cảnh vật đều thanh tịnh)

Chân Ngôn Tịnh Khẩu Nghiệp

Tu rị tu rị, ma ha tu rị, tu tu rị ta bà ha. (7 lần)

(Trì chú này thì hơi miệng trong sạch)

Án ta phạ, bà phạ thuật đà ta phạ, đát mạ ta phạ bà phạt thuật độ hám (3 lần)

(Trì chú này thì hoa hương cùng tiếng tụng niệm sẽ khắp cúng-dường cả mười phương)

Văn Phát Nguyện

Nam-mô Thập-phương Thường-trụ Tam-bảo (3 lần)

Cúi lạy đấng Tam-giới Tôn,

Qui mạng cùng mười phương Phật

Tôi nay phát nguyện rộng

Thọ-trì kinh Pháp-Hoa

Trên đền bốn ơn nặng

Dưới cứu khổ tam đồ (súc sanh, ngạ quỷ, địa ngục)

Nếu có kẻ thấy nghe

Đều phát lòng Bồ-đề

Hết một báo-thân này

Sanh qua cõi Cực-Lạc.

Nam-mô Bổn-sư Thích-Ca Mâu-Ni Phật (3 lần)

Bài Khai Kinh

Pháp vi-diệu rất sâu vô-lượng

Trần nghìn muôn ức khó gặp

Tôi nay nghe thấy được thọ trì

Nguyện hiểu nghĩa chơn thật của Như-Lai.

Bài Khen Ngợi Kinh

Hơn sáu muôn lời, thành bảy cuốn

Rộng chứa đựng vô-biên nghĩa mầu

Trong cổ nước cam-lộ rịn nhuần

Trong miệng chất đề-hồ nhỏ mát

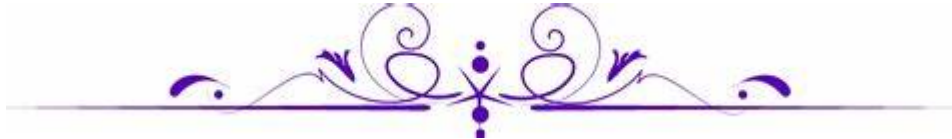
Bên răng ngọc trắng tuôn xá-lợi

Trên lưỡi sen hồng phóng hào quang

Dầu cho tạo tội hơn núi cả

Chẳng nhọc Diệu-Pháp vài ba hàng.

Nam-mô Pháp-Hoa Hội-Thượng Phật Bồ-tát. (3 lần)

Kinh Diệu Pháp Liên Hoa

Đời Diêu Tần Ngài Tam Tạng Pháp Sư Cưu Ma La Thập dịch từ tiếng Phạn sang
Hoa văn,

Hòa Thượng Thích Trí Tịnh Dịch từ Hán văn sang tiếng Việt

Quyển thứ Nhất

[1. Tự phẩm](#)

[2. Phương Tiệm Phẩm](#)

Kinh Diệu Pháp Liên Hoa

Phẩm 'Tựa' Thứ Nhất

1.- Tôi nghe như thế này: Một thuở nọ đức Phật (2) ở trong núi Kỳ-Xà Quật, nơi thành vương xá cùng chúng đại Tỳ-kheo một muôn hai nghìn người câu-hội. Các vị đó đều là bậc A-La-Hán, các lậu (3) đã hết, không còn phiền não, việc lợi mình đã xong (4) dứt sự ràng rịt trong các cõi (5) tâm được tự tại. Tên của các vị đó là: A-Nhã Kiều-Trần-Như, Ma-Ha-Ca-Diếp, Ưu-Lâu-Tần-Loa Ca-Diếp, Đà-Gia Ca-Diếp, Na-Đề Ca-Diếp, Xá-Lợi-Phất, Đại Mục-Kiền-Liên, Ma-Ha Ca-Chiên-Diên, A-Nâu-Lâu-Đà, Kiếp-Tân-Na, Kiều-Phạm, Ba-Đề, Ly-Bà-Đa Tất-Lăng-Già-Bà-Ta-Bạc-Câu-La, Ma-Ha-Câu-Hy-La, Nan-Đà Tôn-Đà-La Nan-Đà, Phú-Lâu-Na Di-Đa-La-Ni-Tử, Tu-Bồ-Đề, A-Nan, La-Hầu-La v.v.. đó là những vị đại A-La-Hán hàng tri-thức của chúng.

Lại có bậc hữu-học và vô-học (6) hai nghìn người.

Bà Tỳ-khiêu-ni Ma-ha Ba-Xà-Ba-Đề cùng với quyến thuộc sáu nghìn người câu-hội. Mẹ của La-Hầu-La là bà Tỳ-khiêu-ni Gia-Du-Đà-La cùng với quyến thuộc câu-hội.

2.- Bậc đại Bồ-tát tám muôn người đều không thối chuyển ở nơi đạo vô thượng chính-đẳng chính-giác (7), đều chứng được pháp đà-la-ni (8) nhạo-thuyết biện tài (9) chuyển nói pháp luân bất thối chuyển, từng cúng-dường vô lượng trăm nghìn chư Phật, ở các nơi đức Phật trồng các cội công-đức.

Thường được các Phật ngợi khen, dùng đức từ để tu thân, khéo chứng trí-tuệ của Phật thông đạt đại-trí đến nơi bờ kia (10), danh đồn khắp vô-lượng thế-giới có thể độ vô số trăm nghìn chúng-sanh.

Tên của các vị đó là: Văn-Thù Sư-Lợi Bồ-tát. Quán-Thế-Âm Bồ-tát, Đắc-Đại-Thế-Chí Bồ-tát, Thường-Tinh-Tấn Bồ-tát, Bất-Hữu Túc Bồ-tát, Bửu-Chường Bồ-tát, Dược-Vương Bồ-tát, Đồng-thí Bồ-tát. Bửu-Nguyệt Bồ-tát, Nguyệt-Quang Bồ-tát, Mãn-Nguyệt Bồ-tát, Đại-Lực Bồ-tát, Vô-Lượng-Lực Bồ-tát, Việt-Tam-Giới Bồ-tát, Bạt-Đà Bà-La Bồ-tát, Di-Lặc Bồ-tát, Bửu-Tích Bồ-tát, Đạo-Sư Bồ-tát v.v... các vị đại Bồ-tát như thế tám muôn người câu hội.

3.- Lúc bấy giờ, Thích-Đề Hoàn-Nhơn (11) cùng quyến thuộc hai muôn vị thiên-tử câu hội.

Lại có Minh-Nguyệt thiên tử, Phổ-Hương thiên tử, Bửu-Quang thiên-tử, bốn vị đại Thiên-

Vương cùng với quyến-thuộc một muôn thiên-tử câu hội.

Tự-tại Thiên-tử, đại tự-tại Thiên-tử cùng với quyến thuộc ba vạn Thiên-tử câu hội.

Chủ cõi Ta-Bà: Phạm-Thiên-Vương, Thi-Khí-Đại-Phạm, Quang-Minh Đại-Phạm v.v...cùng với quyến thuộc một muôn hai nghìn vị thiên-tử câu hội.

Có tám vị Long-Vương: Nan-Đà Long-Vương, Bạt-Nan-Đà Long-Vương, Sa-Dà-La Long-Vương, Hòa-Tu-Cát Long-Vương, Đúc-Xoa-Ca Long-Vương, A Na-Bà-Đạt-Đa Long-Vương, Ma-Na-Tư Long-Vương, Ưu-Bát-La Long-Vương v.v... đều cùng bao nhiêu trăm nghìn quyến thuộc câu hội.

Có bốn vị Khẩn-Na-La vương, Pháp-Khẩn-Na-La vương, Diệu-Pháp Khẩn-Na-La vương, Đại-Pháp Khẩn-Na-La vương, Trì-Pháp Khẩn-Na-La vương đều cùng bao nhiêu trăm nghìn quyến-thuộc câu hội.

Có bốn vị Càn-Thát-Bà vương. Nhạc-âm Càn-Thát-Bà vương, Mỹ Càn-Thát-Bà vương, Mỹ-âm Càn-Thát-Bà vương, đều cùng bao nhiêu trăm nghìn quyến-thuộc câu hội.

Có bốn vị A-tu-la vương: Bà-Trĩ A-tu-la vương, Đà-La-Khiên-Đà A-tu-la vương, Tỳ-Ma-Chất-Đa-La A-tu-la vương, La-Hầu A-tu-la vương, đều cùng bao nhiêu trăm nghìn quyến-thuộc câu hội.

Có bốn vị Ca-lâu-la vương: Đại-Uy-Đức Ca-lâu-la vương, Đại-Thân Ca-lâu-la vương, Đại-Mãn Ca-lâu-la vương, Như-Ý Ca-lâu-la vương, đều cùng bao nhiêu quyến thuộc câu hội.

Vua A-Xà-Thế, con bà Vi-Đề-Hi, cùng bao nhiêu trăm nghìn quyến thuộc câu hội.

Cả chúng đều lễ chân Phật, lui ngồi một phía.

4.- Lúc bấy giờ, đức Thế-Tôn, hàng tứ-chúng vây quanh cúng-dâng cung kính ngời-khen tôn trọng, vì các vị Bồ-tát mà nói kinh đại-thừa tên là: 'Vô-Lượng-Nghĩa Giáo Bồ-tát Pháp Phật sở hộ-niệm'.

Nói kinh này xong, đức Phật ngồi xếp bằng nhập vào chính-định 'Vô-lượng nghĩa xứ', thân và tâm của Phật đều không lay động.

Khi đó trời mưa hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha Mạn-đà-la, hoa Mạn-thù-sa, hoa Ma-ha Mạn-thù-sa, để rải trên đức Phật cùng hàng đại chúng; khắp cõi Phật sáu diệu vang động (12).

Lúc bấy giờ, trong chúng hội, các hàng: Tỳ-khiêu, Tỳ-khiêu-ni, cận-sự-nam, cận-sự-nữ, Trời, Rồng, Dạ-Xoa, Càn-thát-bà (13), A-tu-la (14), Ca-lâu-la (15), Khẩn-na-la (16), Ma-hầu-la-dà (17), nhơn, phi-nhơn và các vị tiểu-vương cùng Chuyển-luân thánh vương, các đại-chúng ấy đều được thấy việc chưa từng có, vui mừng chấp tay một lòng nhìn Phật.

5.- Bấy giờ, đức Phật từ nơi tướng lông trắng giữa chận mày phóng ra luồng hào-quang chiếu khắp cả một muôn tám nghìn cõi ở phương Đông, dưới thời chiếu đến địa-ngục A-

Tỳ, trên suốt bầu trời Sắc-Cứu-Cánh. Chúng ở cõi này đều thấy cả sáu loài chúng-sanh (18), ở các cõi kia.

Lại thấy các đức Phật hiện-tại nơi các cõi kia và nghe kinh pháp của các đức Phật ấy nói. Cùng thấy nơi các cõi kia, các hàng Tỷ-khiêu, Tỷ-khiêu-ni, cận-sự-nam, cận-sự-nữ, những người tu hành đặc đạo.

Lại thấy các vị đại Bồ-tát dùng các món nhơn-duyên, các lòng tín giải, các loại tướng mạo mà tu hành đạo Bồ-tát. Lại thấy các đức Phật nhập Niết-bàn, lại thấy sau khi các đức Phật nhập Niết-bàn, đem xá-lợi của Phật mà dựng tháp bằng bảy báu.

6.- Khi ấy, ngài Di-Lặc Bồ-tát nghĩ rằng: 'Hôm nay đức Thế-Tôn hiện thần biến tướng, vì nhơn duyên gì mà có điềm lành này'.

Nay đức Phật đương nhập chính-định, việc biến hiện hi hữu không thể nghĩ bàn này nên hỏi ai, ai đáp được?'

Ngài lại nghĩ: 'Ông Pháp-Vương-tử (19) Văn-Thù Sư-Lợi này đã từng gần gũi cúng dàng vô-lượng các đức Phật đời quá khứ chắc đã thấy tướng hi-hữu này, ta nay nên hỏi ông'.

Lúc đó, hàng Tỷ-khiêu, Tỷ-khiêu-ni, Cận-sự-nam, Cận-sự-nữ (20) và các trời, rồng, quỷ, thần v.v.. đều nghĩ rằng: 'Tướng thần-thông sáng chói của đức Phật hiện đây, nay nên hỏi ai?'

7.- Bấy giờ, ngài Di-Lặc Bồ-tát muốn giải quyết chỗ nghi của mình, ngài lại xét tâm niệm của bốn-chúng: Tỷ-khiêu, Tỷ-khiêu-ni, Cận-sự-nam, Cận-sự-nữ và của cả chúng hội trời rồng quỷ thần v.v.. mà hỏi Văn-Thù Sư-Lợi rằng: 'Vì nhơn duyên gì mà có tướng lành thần thông này, Phật phóng ánh sáng lớn soi khắp một muôn tám nghìn cõi ở phương Đông, đều thấy cõi nước trang-nghiêm của các đức Phật?'

Khi đó, ngài Di-Lặc muốn nói lại nghĩa trên, dùng kệ hỏi rằng:

8.- Ngài Văn-Thù Sư-Lợi!

Đức Đạo-Sư có chi

Lông trắng giữa chận mày

Phóng ánh-sáng khắp soi?

Trời mưa hoa Mạn-đà

Cùng hoa Mạn-thù-Sa,

Gió thơm mùi chiên-đàn

Vui đẹp lòng đại chúng
Vì nhơn duyên như vậy
Cõi đất đều nghiêm tịnh
Mà trong thế giới này
Sáu điệu vang động lên
Bấy giờ bốn bộ chúng
Thảy đều rất vui mừng
Thân cùng ý thơ thới
Được việc chưa từng có.

9.- Ánh sáng giữa chận mây
Soi suốt thẳng phương Đông
Một muôn tám nghìn cõi
Đều ánh như sắc vàng.
Từ địa ngục A-Tỳ
Trên đến trời hữu đánh
Trong các thế giới đó
Cả sáu đạo chúng sanh
Sống chết của kia đến
Nghiệp duyên lành cùng dữ
Thụ báo có tốt xấu
Tại đây đều thấy rõ.

10.- Lại thấy các đức Phật
Đấng Thánh-Chúa Sư-Tử
Diễn nói các kinh điển

Nhiệm màu bực thứ nhất.

Tiếng của ngài thanh-tịnh

Giọng nói ra êm dịu

Dạy bảo các Bồ-tát

Vô-số ức muôn người

Tiếng phạm-âm thâm diệu

Khiến người đều ưa nghe.

Các Phật ở cõi mình

Mà giảng nói chính pháp

Dùng nhiều món nhơn-duyen

Cùng vô-lượng tỉ-dụ

Để soi rõ Phật Pháp

Mà khai ngộ chúng sanh.

Nếu có người bị khổ

Nhàm lìa già, bệnh, chết,

Phật vì nói Niết-Bàn

Để dứt các ngăn khổ

Nếu là người có phước

Đã từng cúng-dàng Phật

Chí cầu pháp thù-thắng

Vì nói hạnh Duyên-Giác

Nếu lại có Phật-tử

Tu-tập các công hạnh

Để cầu tuệ vô thượng

Phật vì nói tịnh-đạo.

11.- Ngài Văn-Thù Sư-Lợi!

Tôi ở tại nơi đây

Thấy nghe dường ấy đó

Và nghìn ức việc khác

Thấy rất nhiều như thế

Nay sẽ lược nói ra:

12.- Tôi thấy ở cõi kia

Có hằng-sa Bồ-tát

Dùng các món nhơn-duyên

Mà cầu chứng Phật đạo.

Hoặc có vị bồ-thí

Vàng, bạc, ngọc, san-hô,

Chơn châu, ngọc như-ý,

Ngọc xa-cừ mã-nã,

Kim-cương các trân-bửu

Cùng tôi tớ, xe cộ

Kiều, cán chưng châu báu

Vui-vẻ đem bồ-thí

Hồi-hướng về Phật-đạo

Nguyện được chứng thừa ấy

Bực nhất của ba cõi

Các Phật hằng khen ngợi.

Hoặc có vị Bồ-tát

Xe tứ-mã xe báu

Bao lơn che tàn đẹp
Trau-tria dùng bổ-thí.
Lại thấy có Bồ-tát
Bổ-thí cả vợ con
Thân thịt cùng tay chân
Để cầu vô-thượng đạo.
Lại thấy có Bồ-tát
Đầu, mắt và thân thể
Đều ưa vui thí cho
Để cầu trí-tuệ Phật

13.- Ngài Văn-Thù Sư-Lợi!

Ta thấy các quốc-vương
Qua đến chỗ của Phật
Thưa hỏi đạo vô-thượng
Bèn bỏ nước vui vẻ
Cung-điện cả thần-thiếp
Cạo sạch râu lẫn tóc
Mà mặc y Pháp phục.
Hoặc lại thấy Bồ-tát
Mà hiện làm Tỷ-khiêu
Một mình ở vắng vẻ
Ưa vui tụng kinh điển
Cũng thấy có Bồ-tát
Dũng mãnh và tinh tấn

Vào ở nơi thâm sơn
Suy xét mỗi Phật-đạo
Và thấy bậc ly-dục
Thường ở chỗ không nhàn
Sâu tu các thuyền-định
Được nắm món thần thông
Và thấy vị Bồ-tát
Chắp tay trụ thuyền-định
Dùng nghìn muôn bài kệ
Khen ngợi các Pháp-Vương
Lại thấy có Bồ-tát
Trí sâu chí bền chắc
Hay hỏi các đức Phật
Nghe rồi đều thụ trì.
Lại thấy hàng Phật-tử
Định-tuệ trọn đầy đủ
Dùng vô-lượng tỉ-dụ
Vì chúng mà giảng pháp
Vui ưa nói các pháp
Dạy bảo các Bồ-tát
Phá dẹp chúng binh ma
Mà đánh rền trống pháp
Cùng thấy vị Bồ-tát
Vắng bật yên lặng ngồi
Trời, rồng đều cung-kính

Chẳng lấy đó làm mừng,
Và thấy có Bồ-tát
Ở rừng phóng hào-quang
Cứu khổ chốn Địa-ngục
Khiến đều vào Phật-đạo.
Lại thấy hàng Phật-tử
Chưa từng có ngủ nghỉ
Kinh-hành ở trong rừng
Siêng năng cầu Phật-đạo
Cũng thấy đủ giới-đức
Uy-nghi không thiếu sót
Lòng sạch như bửu-châu
Để cầu chứng Phật-Đạo.
Và thấy hàng Phật-tử
Trụ vào sức nhẫn nhục
Bị kẻ Tăng-thượng-mạn
Mắng rửa cùng đánh đập
Thảy đều hay nhẫn được
Để cầu chứng Phật-đạo
Lại thấy có Bồ-tát
Xa rời sự chơi cưỡi
Và quyến-thuộc ngu si
Ưa gần-gũi người trí
Chuyên tâm trừ loạn động
Nhiếp niệm ở núi rừng

Trải ức nghìn muôn năm

Để cầu được Phật-đạo.

14.- Lại thấy vị Bồ-tát

Đồ ăn uống ngọt ngon

Cùng trăm món thuốc thang

Đem cúng Phật và Tăng,

Áo tốt đồ thượng-phục

Giá đáng đến nghìn muôn

Hoặc là vô-giá y

Dùng nghìn muôn ức thứ

Nhà báu bằng Chiên-đàn

Các giường nằm tốt đẹp

Để cúng Phật cùng Tăng

Rừng vườn rất thanh-tịnh

Bông trái đều sum-sê

Suối chảy cùng ao tắm

Cúng cho Phật và Tăng,

Cúng thí như thế đó

Các đồ cúng tốt đẹp

Vui vẻ không hề nhàm

Để cầu đạo vô-thượng.

15.- Lại có vị Bồ-tát

Giảng nói pháp tịch-diệt

Dùng các lời dạy dỗ

Dạy vô-số chúng-sanh

Hoặc thấy vị Bồ-tát
Quán sát các pháp tịnh
Đều không có hai tướng
Cũng như khoảng hư không
Lại thấy hàng Phật-tử
Tâm không chỗ mê đắm
Dùng món diệu-tuệ này
Mà cầu đạo vô-thượng.

16.- Ngài Văn-Thù Sư-Lợi!

Lại có vị Bồ-tát
Sau khi Phật diệt-độ
Cúng dàng Xá-Lợi-Phật.
Lại thấy hàng Phật-tử
Xây dựng các tháp miếu
Nhiều vô-số hằng-sa
Nghiêm sức khắp cõi nước.
Bửu tháp rất cao đẹp
Đều năm nghìn do-tuần.
Bề ngang rộng xứng nhau
Đều hai nghìn do-tuần.
Trong mỗi mỗi tháp miếu
Đều có nghìn tràng phan
Màn châu xen thả xuống
Tiếng linh báu hòa reo
Các vị Trời, rồng, thần,

Người cùng với phi-nhơn
Hương, hoa, cùng kỹ-nhạc
Thường đem đến cúng-dàng
Ngài Văn-Thù Sư-Lợi!
Các hàng Phật-tử kia
Vì cúng-dàng xá-lợi
Nên trang-sức tháp miếu,
Cõi quốc-giới tự-nhiên
Thù đặc rất tốt-đẹp
Như cây Thiên-thụ-vương
Hoa kia đang xòe nở

17.- Phật phóng một luồng sáng

Ta cùng cả chúng-hội
Thấy nơi cõi nước này
Các thứ rất tốt đẹp
Thần-lực của chư Phật
Trí-tuệ đều hi-hữu
Phóng một luồng tịnh-quang
Soi khắp vô-lượng cõi
Chúng ta thấy việc này
Được điều chưa từng có.

18.- Xin Phật-tử Văn-Thù

Giải-quyết lòng chúng nghi
Bốn chúng đều mong ngóng
Nhìn ngài và nhìn ta

Đức Thế-Tôn có chi
Phóng ánh quang-minh này?
Phật-tử phải thời đáp
Quyết nghị cho chúng mừng
Có những lợi ích gì
Đức Phật phóng quang này?
Khi Phật ngồi đạo-tràng
Chúng được pháp thâm-diệu
Vì muốn nói Pháp đó
Hay là sẽ thọ-ký?
Hiện bày các cõi Phật
Các báu sạch trang-nghiêm
Cùng thấy các đức Phật
Đây không phải cố nhỏ
Ngài Văn-Thù nên biết
Bốn-chúng và Long, Thần
Nhìn xem xét ngài đó
Mong sẽ nói những gì?

19.- Lúc bấy giờ, ngài Văn-Thù Sư-Lợi nói với ngài Di-Lặc Đại Bồ-tát cùng các vị Đại-Sĩ: 'Các Thiện-nam-tử! Như chỗ ta xét nghĩ thời nay đức Thế-Tôn muốn nói Pháp lớn, mưa pháp-vũ lớn, thổi pháp-loa lớn, đánh pháp-cổ lớn và diễn pháp-nghĩa lớn.

Các thiện-nam-tử! Ta từng ở nơi các đức Phật đời quá-khứ thấy diễm lành này, Phật kia phóng hào-quang đó rồi liền nói pháp lớn. Cho nên chắc biết rằng hôm nay đức Phật hiện hào-quang đó rồi liền nói pháp lớn. Cho nên chắc biết rằng hôm nay đức Phật hiện hào-quang cũng lại như vậy. Phật vì muốn cho chúng-sanh đều được nghe biết pháp mầu mà tất cả trong đời khó tin theo, cho nên hiện diễm lành này.

20.- Các thiện-nam-tử! Như vô-lượng vô-biên a-tăng-kỳ (21) kiếp về trước. Bấy giờ có đức Phật hiệu Nhật-Nguyệt Đăng-Minh Như-Lai, Ứng-Cúng, Chính-Biến-Tri, Minh-Hạnh-Túc, Thiện-Thệ, Thế-Gian-Giải, Vô-Thượng-Sĩ, Điều-Ngự Trượng-Phu, Thiên-Nhơn-Sư, Phật

Thế-Tôn, diễn nói chính pháp. Ban đầu, giữa, rốt sau ba chặng đều lành, nghĩa lý rất sâu xa, lời lẽ khéo mầu, thuần một không tạp, đầy đủ cả tướng phạm-hạnh thanh bạch.

Phật, vì người cầu đạo Thanh-Văn, nói pháp tứ-đế (22) thoát khỏi sanh, già, bệnh, chết, cứu cánh Niết-bàn. Vì hạng cầu quả Duyên-Giác, nói pháp mười hai nhơn duyên (23), Vì hàng Bồ-tát nói sáu pháp Ba-la-mật (24) làm cho chúng được quả Vô-thượng chính-đẳng chính-giác thành bậc nhất-thiết chủng-trí.(25)

Kể lại có đức Phật cũng hiệu Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh, lại có đức Phật cũng hiệu Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh. Như thế đến hai muôn đức Phật đều đồng một tên, hiệu Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh, lại cùng đồng cùng một họ, họ Phả-La-Đọa.

Di-Lặc nên biết! Đức Phật trước, đức Phật sau đều đồng một tên, hiệu Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh, đầy đủ mười hiệu, những pháp được nói ra, đầu, giữa, sau đều lành.

Đức Phật rốt sau cả, lúc chưa xuất-gia có tám vị vương tử: Người thứ nhất tên Hữu-Ý, thứ hai tên Thiện-Ý, thứ ba tên Vô-Lượng-Ý, thứ tư tên Bửu-Ý, thứ năm tên Tăng-Ý, thứ sáu tên Trừ-Nghi-Ý, thứ bảy Hường-Ý, thứ tám tên Pháp-Ý.

Tám vị vương tử đó có uy đức tự tại đều lãnh trị bốn châu thiên hạ (26) . Nghe vua cha xuất gia chúng đạo Vô-thượng Chính-đẳng Chính-giác đều bỏ ngôi vua cũng xuất-gia theo, phát tâm đại thừa, thường tu hạnh thanh-tịnh, đều làm bậc pháp sư, thuở trước đã từng ở chỗ nghìn muôn đức Phật vun trồng các cội lành.

21.- Đức Phật Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh lúc đó nói kinh đại thừa tên 'Vô-Lượng-Nghĩa-Xứ Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ-Niệm'. Nói kinh đó rồi Phật liền ở trong đại-chúng ngồi xếp bằng nhập vào cảnh giới chánh-định 'Vô-Lượng nghĩa-xứ', thân và tâm chẳng động.

22.- Khi ấy trời mưa hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha Mạn-đà-la, hoa Mạn-thù-sa cùng hoa Ma-ha Mạn-thù-sa để rải trên đức Phật và hàng đại-chúng. Khắp cõi nước Phật sáu điệu vang động.

Lúc đó trong hội, hàng Tỷ-khiêu, Tỷ-khiêu-ni, Cận-sự nam, Cận-sự nữ, trời, rồng, dạ-xoa, càn-thát-bà, a-tu-la, ca-lâu-la, khẩn-na-la, ma-hầu-la-dà, nhơn, phi-nhơn cùng các vị tiểu vương, các vị Chuyển-luân thánh-vương v.v... các đại-chúng đó được điều chưa từng có, mừng rỡ chấp tay một lòng nhìn Phật.

23.- Bấy giờ, đức Như-Lai từ tướng lông trắng chặn giữa chân mày phóng ra luồng ánh-sáng soi khắp cùng cả một muôn tám nghìn cõi nước ở phương đông, như nay đương thấy ở cõi Phật đây.

Di-Lặc nên biết! Khi đó trong hội, có hai mươi ức Bồ-tát ưa muốn nghe pháp, các vị Bồ-tát ấy thấy ánh-sáng chiếu khắp các cõi Phật được điều chưa từng có, đều muốn biết vì duyên có gì mà phóng ánh-sáng này.

Khi ấy, có vị Bồ-tát hiệu Diệu-Quang có tám trăm người đệ-tử.

24.- Bấy giờ, đức Phật Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh từ trong chính-định mà dậy, vì Diệu-Quang Bồ-tát nói kinh đại-thừa tên 'Diệu-Pháp-Liên-Hoa Giáo-Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ-Niệm', trải qua sáu mươi tiểu kiếp chẳng rời chỗ ngồi.

25.- Lúc ấy trong hội, người nghe pháp cũng ngồi một chỗ đến sáu mươi tiểu kiếp thân tâm đều không lay động, nghe đức Phật nói pháp cho là như trong khoảng bữa ăn. Bấy giờ trong chúng không có một người nào hoặc là thân hoặc là tâm mà sanh lười mỏi.

26.- Đức Phật Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh trong sáu mươi tiểu kiếp nói kinh đó rồi, liền ở trong chúng ma, phạm sa-môn, bà-la-môn, và trời, người, a-tu-la mà tuyên rằng: 'Hôm nay vào nửa đêm, Như-Lai sẽ nhập Vô-dư Niết-bàn'.

Khi đó có vị Bồ-tát, tên Đức-Tạng đức Phật Nhật-Nguyệt Đăng-Minh liền thọ-ký (12) cho, bảo các Tỷ-khiêu rằng 'Ông Đức-Tạng Bồ-tát này kể đây sẽ thành Phật hiệu là Tịnh-Thân Như-Lai Ứng-cúng, Chính-đẳng Chính-giác'.

Đức Phật thọ-ký xong, vào nửa đêm bèn nhập Vô-dư Niết-bàn.

27.- Sau khi đức Phật diệt-độ, Diệu-Quang Bồ-tát trì kinh 'Diệu-Pháp Liên-Hoa' trải tám mươi tiểu kiếp vì người mà diễn nói.

28.- Tám người con của Phật Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh đều học với ngài Diệu-Quang, ngài Diệu-Quang dạy bảo cho đều vững bền ở nơi đạo Vô-thượng Chính-dẳng Chính-giác. Các vị Vương-tử đó cúng-dàng vô-lượng trăm nghìn muôn ức đức Phật đều thành Phật-đạo. Vị thành Phật rốt ráo sau hết, hiệu là Nhiên-Đăng.

29.- Trong hàng tám trăm người đệ-tử có một người tên: Cầu-Danh, người này tham ưa danh lợi, dầu cũng đọc tụng các kinh mà chẳng thuộc rành, phần nhiều quên mất, nên gọi là Cầu-Danh. Người này cũng do có trồng các nhân-duyên căn lành nên được gặp vô-lượng trăm nghìn muôn ức đức Phật mà cúng-dàng cung-kính tôn trọng khen ngợi.

30.- Di-Lặc nên biết! Lúc đó Diệu-Quang Bồ-tát đâu phải người nào lạ, chính là ta đây. Còn Cầu-Danh Bồ-tát là ngài đấy.

Nay thấy đời lành này, cùng với xưa không khác, cho nên ta xét nghĩ hôm nay đức Phật Như-Lai sẽ nói kinh đại-thừa tên: 'Diệu-Pháp Liên-Hoa Giáo Bồ-tát Pháp Phật Sở Hộ-Niệm'.

Bấy giờ, ngài Văn-Thù Sư-Lợi Bồ-tát ở trong đại-chúng, muốn tuyên lại nghĩa trên mà nói kệ rằng:

31.- Ta nhớ thuở quá-khứ

Vô-lượng vô-số kiếp

Có Phật Nhon Trung-tôn

Hiệu Nhật-Nguyệt Đăng-Minh

Đức Thế-Tôn nói pháp

Độ vô-lượng chúng-sanh

Vô số ức Bồ-tát

Khiến vào trí-tuệ Phật.

32.- Khi Phật chưa xuất-gia

Có sanh tám vương-tử

Thấy Đại-Thánh xuất-gia

Cũng theo tu phạm-hạnh

33.- Phật nói kinh Đại-Thừa

Tên là 'Vô-Lượng-Nghĩa'

Ở trong hàng đại-chúng

Mà vì rộng tỏ bày.

Phật nói kinh ấy rồi

Liền ở trong pháp-tòa

Xếp bằng nhập chính-định

Tên 'Vô-Lượng-Nghĩa-Xứ'

Trời rưới hoa Mạn-đà

Trống trời tự-nhiên vang

Các Trời, rồng, quỷ, thần

Cúng-dàng đấng Như-Tôn,

Tất cả các cõi Phật

Tức thời vang động lớn,

34.- Phật phóng sáng giữa mây

Hiện các việc hi-hữu

Ánh-sáng chiếu phương-đông

Muôn tám nghìn cõi Phật

Bày sanh-tử nghiệp báo

Của tất cả chúng-sanh

Lại thấy các cõi Phật

Dùng các báu trang-nghiêm

Màu lưu-ly pha-lê

Đây bởi Phật-quang soi.

35.- Lại thấy những Trời, người

Rỗng, thần, chúng Dạ-Xoa

Càn-thát, Khẩn-na-la

Đều cúng-dàng Phật mình

36.- Lại thấy các Như-Lai

Tự-nhiên thành Phật-đạo,

Màu thân như núi vàng

Đoan nghiêm rất đẹp màu

Như trong lưu-ly sạch

Hiện ra tượng chơn kim

Thế-Tôn trong đại-chúng

Dạy nói nghĩa thâm diệu.

37.- Mỗi mỗi các cõi Phật

Chúng Thanh-Văn vô-số,

Nhơn Phật-quang soi sáng

Đều thấy đại-chúng kia.

Hoặc có các Tỷ-khiêu
Ở tại trong núi rừng
Tinh-tấn giữ tịnh-giới
Dường như gìn châu sáng

38.- Lại thấy các Bồ-tát
Bồ-thí nhĩn-nhục thảy
Số đông như hằng-sa (28)
Đây bởi sáng Phật soi.
Lại thấy hàng Bồ-tát
Sâu vào các thuyền-định
Thân tâm lặng chẳng động
Để cầu đạo vô-thượng.

Lại thấy các Bồ-tát
Rõ tướng pháp tịch-diệt
Đều ở tại nước mình
Nói pháp cầu Phật-đạo.

39.- Bấy giờ bốn bộ chúng
Thấy Phật Nhật-Nguyệt-Đăng
Hiện sức thần-thông lớn
Tâm kia đều vui mừng
Mỗi người tự hỏi nhau
Việc này nhơn-duyên gì?

40.- Đấng của Trời người thờ
Vừa từ chính-định dậy

Khen Diệu-Quang Bồ-tát

Ông là mắt của đời

Mọi người đều tin về

Hay vững giữ tạng pháp

Như pháp của ta nói

Chỉ ông chứng biết được

Đức Phật đã ngợi khen

Cho Diệu-Quang vui mừng

Liền nói kinh Pháp-Hoa

Trải sáu mươi tiểu kiếp

Chẳng rời chỗ ngồi ấy

Ngài Diệu-Quang Pháp-sư

Trọn đều hay thụ-trì

Pháp thượng diệu của Phật.

41.- Phật nói kinh Pháp-Hoa

Cho chúng vui mừng rồi

Liền chính trong ngày đó

Bảo hàng chúng trời, người

Các pháp 'nghĩa thật tướng'

Đã vì các ông nói

Nay ta giữa đêm này

Sẽ vào cõi Niết-Bàn

Phải một lòng tinh-tấn

Rời các sự buông-lung

Các Phật rất khó gặp

Úc kiếp được một lần

42.- Các con của Phật thầy

Nghe Phật sắp nhập-diệt

Thầy đều lòng buồn khổ

Phật sao gấp diệt vậy?

Đấng Thánh-Chúa-Pháp-Vương

An ủi vô-lượng chúng:

Nếu lúc ta diệt độ

Các ông chớ lo sợ

Đức-Tạng Bồ-tát đây

Tâm đã được thông thấu

Nơi vô-lậu thiết-tướng

Kế đây sẽ thành Phật

Tên hiệu là Tịnh-Thân

Cũng độ vô-lượng chúng.

43.- Đem đó Phật diệt độ

Như củi hết, lửa tắt

Chia phân các xá-lợi

Mà xây vô-lượng tháp

Tỷ-khiêu, Tỷ-khiêu-ni

Số đông như hằng-sa

Lại càng thêm tinh-tấn

Để cầu đạo vô-thượng

44.- Diệu-Quang pháp-sư ấy

Vưng giữ Phật pháp-tạng

Trong tám mươi tiểu-kiếp.

Rộng nói kinh Pháp-Hoa.

Tám vị vương-tử đó

Được Diệu-Quang dạy bảo

Vững bền đạo Vô-thượng

Sẽ thấy vô-số Phật

Cúng-dàng các Phật xong

Thuận theo tu đại đạo

Nối nhau đặng thành Phật

Chuyển thứ thọ-ký nhau,

Đặng Phật rốt sau cả

Hiệu là: Phật Nhiên-Đặng

Đạo-sư (29) của thiên tiên

Độ thoát vô-lượng chúng.

45.- Diệu-Quang pháp-sư đó

Có một người đệ-tử

Tâm thường cứu biếng trễ

Tham ưa nơi danh lợi

Cầu danh lợi không nhàm

Thường đến nhà sang giàu

Rời bỏ việc tụng học

Bỏ quên không thông thuộc

Vì bởi nhân-duyên ấy

Nên gọi là Cầu-Danh

Cũng tu các nghiệp lành

Được thấy vô-số Phật
Thuận tu theo đại đạo
Đủ sáu ba-la-mật
Nay gặp đấng Thích-Ca
Sau đây sẽ thành Phật
Hiệu rằng: 'Phật Di-Lặc
Rộng độ hàng chúng-sanh
Số đông đến vô-lượng.
46.- Sau Phật kia diệt độ
Lười-biếng đó là ngài
Còn Diệu-Quang Pháp-sư
Nay thời chính là ta.
Ta thấy Phật Đấng-Minh
Điềm sáng trước như thế
Cho nên biết rằng nay
Phật muốn nói 'Pháp-Hoa'
Tướng nay như điềm xưa.
Là phương-tiện của Phật
Nay Phật phóng ánh-sáng
Giúp bày nghĩa thiết-tướng
Các người nay nên biết
Chấp tay một lòng chờ
Phật sẽ rưới nước pháp
Đầy đủ người cầu đạo
Các người cầu ba thừa (30)

Nếu có chỗ nghi-hối

Phật sẽ dứt trừ cho

Khiến hết không còn thừa.

Kinh Diệu Pháp Liên Hoa

Phẩm 'Phương Tiện' Thứ Hai

1.- Lúc bấy giờ, đức Thế-Tôn từ chính định an lành mà dậy, bảo ngài Xá-Lợi-Phất: 'Trí-tuệ của các đức Phật rất sâu vô-lượng, môn trí-tuệ đó khó hiểu khó vào, tất cả hàng Thanh-văn cùng Tịch-Chi-Phật đều không biết được. Vì sao?

Phật đã từng gần gũi trăm nghìn muôn ức, vô-số các đức Phật, trọn tu vô-lượng đạo-pháp của các đức Phật, đồng mãnh tinh-tấn, danh tốt đồn khắp, trọn nên pháp rất sâu chưa từng có, theo thời nghi mà nói pháp ý thú khó hiểu.

Xá-Lợi-Phất! Từ ta thành Phật đến nay, các món nhơn-duyên, các món thí-dụ, rộng nói ngôn giáo, dùng vô số phương-tiện đui dắt chúng sanh, làm cho xa lìa lòng chấp. Vì sao? Đức Như-Lai đã đầy-đủ phương-tiện, tri-kiến và ba-la-mật.

Xá-Lợi-Phất! Tri-kiến của Như-Lai rộng lớn sâu xa, đức vô-lượng vô-ngại lực, vô sở-úy, thuyên-định, giải-thoát tam-muội, đều sâu vào không ngăn mé, trọn nên tất cả pháp chưa từng có.

Xá-Lợi-Phất! Như-Lai hay các món phân biệt, khéo nói các pháp lời-lẽ im dục vui đẹp lòng chúng.

Xá-Lợi-Phất! Tóm yếu mà nói đó, vô-lượng vô-biên pháp vị tăng hữu, đức Phật thầy đều trọn nên.

2.- Thôi Xá-Lợi-Phất! Chẳng cần nói nữa. Vì sao? Vì pháp khó hiểu ít có thứ nhất mà Phật trọn nên đó, chỉ có Phật cùng Phật mới có thể thấu tột tướng chơn-thật của các pháp, nghĩa là các pháp: tướng như vậy, tính như vậy, thể như vậy, lực như vậy, tác như vậy, nhơn như vậy, duyên như vậy, quả như vậy, báo như vậy, trước sau rốt-ráo như vậy.

Bấy giờ, đức Thế-Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên mà nói bài kệ rằng:

3.- Đấng Thế-Hùng khó lường

Các trời cùng người đời

Tất cả loài chúng-sanh

Không ai hiểu được Phật

Trí-lực, vô-sở-úy

Giải-thoát các tam-muội

Các pháp khác của Phật

Không ai so lường được

Vốn từ vô-số Phật

Đầy đủ tu các đạo

Pháp nhiệm mầu rất sâu

Khó thấy khó rõ được

Trong vô-lượng ức kiếp

Tu các đạo đó rồi

Đạo tràng được chứng quả

Ta đều đã thấy biết

Quả-báo lớn như vậy

Các món tính tướng nghĩa

Ta cùng mười phương Phật

Mới biết được việc đó

4.- Pháp đó không chỉ được

Văng bật tướng nói năng
Các loài chúng sinh khác
Không có ai hiểu được
Trừ các chúng Bồ-tát
Người sức tin bền chặt
Các hàng đệ-tử Phật
Từng cúng-dàng các Phật
Tất cả lậu đã hết
Trụ thân rốt sau này
Các hạng người vậ thảy
Sức họ không kham được,
Giả-sử đầy thế-gian
Đều như Xá-Lợi-Phất
Cùng suy chung so lường
Chẳng lường được Phật-trí
Chính sử khắp mười phương
Đều như Xá-Lợi-Phất
Và các đệ-tử khác
Cũng đầy mười phương cõi
Cùng suy chung so lường
Cũng lại chẳng biết được.
Bậc Duyên-giác trí lành
Vô-lậu thân rốt sau
Cũng đầy mười phương cõi
Số đông như rừng tre,

Hạng này chung một lòng
Trong vô-lượng ước kiếp
Muốn xét Phật thật trí
Chẳng biết được chút phần.
Bồ-tát mới phát tâm
Cúng-dàng vô-số Phật
Rõ thấu các nghĩa thú
Lại hay khéo nói pháp
Như lúa, mè, tre, lau
Đông đầy mười phương cõi
Một lòng dùng trí màu
Trải số kiếp hằng-sa
Thảy đều chung suy lường
Chẳng biết được trí Phật
Hàng Bất-thối Bồ-tát
Số đông như hằng-sa
Một lòng chung suy cầu
Cũng lại chẳng hiểu được.
5.- Lại bảo Xá-Lợi-Phất
Pháp nhiệm-mầu rất sâu
Vô-lậu khó nghĩ bàn
Nay ta đã được đủ
Chỉ ta biết tướng đó
Mười phương Phật cũng vậy,
Xá-Lợi-Phất phải biết

Lời Phật nói không khác

Với Pháp của Phật nói

Nên sinh sức tin chắc

Pháp của Phật lâu sau

Cần phải nói chơn thật

Bảo các chúng Thanh-văn

Cùng người cầu Duyên-giác

Ta khiến cho thoát khổ

Đến chứng được Niết-Bàn

Phật dùng sức phương-tiện

Dạy cho ba-thừa-giáo

Chúng-sinh nơi nơi chấp

Dắt đó khiến ra khỏi.

6.- Khi đó trong đại-chúng có hàng Thanh-văn lậu-tận A-la-hán, ngài A-Nhã Kiều-Trần-Như v.v... một nghìn hai trăm người và các Tỷ-khiêu, Tỷ-khiêu-ni, Cận-sự-nam cùng Cận-sự-nữ, hạng người phát tâm Thanh-văn, Duyên-giác đều nghĩ rằng: 'Hôm nay đức Phật có chi lại ân-cần ngợi-khen phương-tiện mà nói thế này: 'Pháp của Phật chúng rất sâu khó hiểu, tất cả hàng Thanh-văn cùng Duyên-giác không thể đến được.'

Đức Phật nói một nghĩa giải-thoát, chúng ta cũng chứng được pháp đó đến nơi Niết-bàn, mà nay chẳng rõ nghĩa đó về đâu?

7.- Lúc ấy, ngài Xá-Lợi-Phất biết lòng nghi của bốn-chúng, chính mình cũng chưa rõ, liền bạch Phật rằng: 'Thưa Thế-Tôn! Như gì duyên gì mà Phật ân cần khen ngợi pháp phương-tiện thứ nhất nhiệm-mầu rất sâu khó hiểu của các đức Phật?

Con từ trước đến nay chưa từng nghe Phật nói điều đó, hôm nay bốn-chúng thầy đều có lòng nghi. Cúi xin đức Thế-Tôn bày nói việc đó. Có gì mà đức Thế-Tôn ân cần khen-ngợi pháp nhiệm-mầu rất sâu khó hiểu?

Khi đó ngài Xá-Lợi-Phất muốn tuyên lại nghĩa trên mà nói kệ rằng:

8.- Đấng Huệ-Nhật Đại-Thánh

Lâu mới nói pháp này,

Tự nói pháp mình chứng
Lực, vô-úy, tam-muội,
Thuyền-định, giải-thoát thảy
Đều chẳng nghĩ bàn được.
Pháp chứng nơi đạo-tràng
Không ai hỏi đến được,
Ý con khó lường được
Cũng không ai hay hỏi.
Không hỏi mà tự nói
Khen-ngợi đạo mình làm
Các đức Phật chứng được
Trí-tuệ rất nhiệm-mầu.
Hàng vô-lậu La-Hán
Cùng người cầu Niết-bàn
Nay đều sa lưới nghi
Phật có chi nói thế?
Hạng người cầu Duyên-Giác.
Tỷ-Khiêu, Tỷ-Khiêu-ni,
Các trời, rồng, quỷ, thần
Và Càn-thát-bà thảy
Ngó nhau cứu lòng nghi
Nhìn trông đấng Túc-Tôn,
Việc đó là thế nào
Xin Phật vị dạy cho?
Trong các chúng Thanh-Văn

Phật nói con hạng nhất
Nay con nơi trí mình
Nghĩ lắm không rõ được
Vì là pháp rốt-ráo
Vì là đạo Phật làm
Con từ miệng Phật sanh
Chắp tay nhìn trông chờ
Xin ban tiếng nhiệm-mầu
Liền vì nói như thực
Các trời, rồng, thần thảy
Số đông như hằng-sa
Bồ-tát cầu thành Phật
Số nhiều có tám muôn
Lại những muôn ức nước
Vua Chuyển-Luân-Vương đến
Đều lòng kính chắp tay
Muốn nghe đạo đầy-đủ.

9.- Khi đó đức Phật bảo ngài Xá-Lợi-Phất: Thôi thôi! Chẳng nên nói nữa, nếu nói việc đó tất cả trong đời các trời và người đều sẽ kinh sợ nghi-ngờ.'

10.- Ngài Xá-Lợi-Phất lại bạch Phật rằng: 'Thưa Thế-Tôn! Cúi xin nói đó, cúi xin nói đó. Vì sao?

Trong hội đây có vô-số trăm nghìn muôn ức A-tăng-kỳ chúng-sinh đã từng gặp các đức Phật, các căn mạnh mẽ, trí-tuệ sáng-suốt, được nghe Phật dạy chắc có thể kính tin'.

Lúc ấy, ngài Xá-Lợi-Phất muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Đấng Pháp-Vương vô-thượng

Xin nói chuyện đừng lo

Vô-lượng chúng hội đây

Có người hay kính tin.

11.- Đức Phật lại ngăn Xá-Lợi-Phất: 'Nếu nói việc đó thì tất cả trong đời, trời, người, a-tu-la đều sẽ kinh nghi Tỷ-khiêu Tăng-thượng-mạn sẽ phải sa vào hầm lớn.'

Khi đó đức Thế-Tôn lại nói kệ rằng:

Thôi thôi! Chẳng nên nói

Pháp ta diệu khó nghĩ

Những kẻ tăng-thượng-mạn

Nghe ắt không kính tin.

12.- Lúc ấy ngài Xá-Lợi-Phất bạch Phật rằng: 'Thưa Thế-Tôn! Cúi xin nói đó, cúi xin nói đó. Nay trong hội này hạng người sánh bằng con có trăm nghìn muôn ức. Đời đời đã từng theo Phật học-hỏi, những người như thế chắc hay kính tin lâu dài an-ổn nhiều điều lợi-ích.

Khi đó ngài Xá-Lợi-Phất, muốn tuyên lại nghĩa trên mà nói kệ rằng:

Đấng Vô-thượng-luống-túc

Xin nói pháp đệ-nhất

Con là trưởng-tử Phật

Xin thương phân-biệt nói.

Vô-lượng chúng-hội đây

Hay kính tin pháp này

Đời đời Phật đã từng

Giáo-hóa chúng như thế

Đều một lòng chấp tay

Muốn muốn nghe lãnh lời Phật.

Chúng con nghìn hai trăm

Cùng hạng cầu Phật nọ

Nguyện Phật vì chúng này

Cúi xin phân-biệt nói

Chúng đây nghe pháp ấy

Thời sinh lòng vui-mừng.

13.- Bấy giờ, đức Thế-Tôn bảo ngài Xá-Lợi-Phất: 'Ông đã ân-cần ba phen thưa thỉnh đâu được chẳng nói. Ông nay lóng nghe khéo suy nghĩ nhớ đó, ta sẽ vì ông phân-biệt giải-nói.'

14.- Khi đức Phật nói lời đó, trong hội có các Tỷ-khiêu, Tỷ-khiêu-ni, Cận-sự-nam, Cận-sự-nữ, cả thấy năm nghìn người, liền từ chỗ ngồi đứng dậy lễ Phật mà lui về. Vì sao? Vì bọn người này gốc tội sâu nặng cùng tăng-thượng-mạng, chưa được mà nói đã được, chưa chứng mà đã cho chứng, có lỗi đường ấy, cho nên không ở lại. Đức Thế-Tôn yên lặng không ngăn cản.

15.- Bấy giờ, Đức Phật bảo ngài Xá-Lợi-Phất: 'Trong chúng ta đây không còn cành lá, rất có hạt chắc. Xá-Lợi-Phất! Những gã tăng-thượng-mạn như vậy lui về cũng là tốt. Ông nay nên khéo nghe, ta sẽ vì ông mà nói.'

Ngài Xá-Lợi-Phất bạch rằng: 'Vâng thưa Thế-Tôn con nguyện ưa muốn nghe'.

16.- Đức Phật bảo ngài Xá-Lợi-Phất: 'Pháp màu như thế, các đức Phật Như-Lai đến khi đúng thời mới nói, đó như hoa linh-thoại đến thời-tiết mới hiện một lần. Xá-Lợi-Phất! Các ông nên tin lời của Phật nói không hề hư vọng.

17.- Xá-Lợi-Phất! Các đức Phật theo thời-nghi nói pháp ý-thú khó hiểu. Vì sao? Ta dùng vô-số phương-tiện các món nhân-duyên, lời lẽ thí-dụ diễn nói các pháp.

Pháp đó không phải là suy-lường phân-biệt mà có thể hiểu, chỉ có các đức Phật mới biết được đó. Vì sao? Các đức Phật Thế-Tôn, chỉ do một sự nhơn-duyên lớn mà hiện ra nơi đời.

Xá-Lợi-Phất! Sao nói rằng các đức Phật Thế-Tôn chỉ do một sự nhơn duyên lớn mà hiện ra đời? Các đức Phật Thế-Tôn vì muốn cho chúng-sinh khai tri-kiến-Phật để được thanh tịnh mà hiện ra nơi đời; vì muốn chỉ tri-kiến-Phật cho chúng-sinh mà hiện ra nơi đời; vì muốn cho chúng-sinh tỏ ngộ tri-kiến-Phật mà hiện ra nơi đời; vì muốn cho chúng-sinh chứng vào đạo tri-kiến-Phật mà hiện ra nơi đời.

Xá-Lợi-Phất! Đó là các đức Phật do vì một sự nhơn-duyên lớn mà hiện ra nơi đời'.

18.- Đức Phật bảo Xá-Lợi-Phất: 'Các đức Phật Như-Lai chỉ giáo-hóa Bồ-tát, những điều làm ra thường vì một việc: chỉ đem tri-kiến-Phật chỉ cho chúng-sinh tỏ ngộ thôi.'

Xá-Lợi-Phất! Đức Như-Lai chỉ dùng một Phật-Thừa mà vì chúng-sinh nói pháp không có các thừa hoặc hai hoặc ba khác.

Xá-Lợi-Phất! Pháp của tất cả các đức Phật ở mười phương cũng như thế.

Xá-Lợi-Phất! Thuở quá-khứ các đức Phật dùng vô-lượng vô-số phương-tiện các món nhân-duyên lời-lẽ thí-dụ mà vì chúng-sinh diễn nói các pháp. Vì pháp đó đều là một Phật-thừa, nên các chúng-sinh đó theo chư Phật nghe pháp rốt-ráo đều được chứng 'nhất-thiết chủng-trí'.

Xá-Lợi-Phất! Thuở vị-lai, các đức Phật sẽ ra đời cũng dùng vô-lượng vô-số phương-tiện các món nhân-duyên lời lẽ thí-dụ mà vì chúng-sinh diễn nói các pháp, vì pháp ấy đều là một Phật-thừa nên các chúng sinh đó theo Phật nghe pháp rốt-ráo đều được chứng 'nhất-thiết chủng-trí'.

Xá-Lợi-Phất! Hiện-tại nay, trong vô-lượng trăm nghìn muôn-ức cõi Phật ở mười phương, các đức Phật Thế-Tôn nhiều điều lợi-ích an-vui cho chúng-sinh. Các đức Phật đó cũng dùng vô-lượng vô-số phương-tiện các món nhân-duyên lời lẽ thí-dụ mà vì chúng-sinh diễn nói các pháp, vì pháp đó đều là một Phật-thừa, các chúng-sinh ấy theo Phật nghe pháp rốt-ráo đều được chứng 'nhất-thiết chủng-trí'.

Xá-Lợi-Phất! Các đức Phật đó chỉ giáo-hóa Bồ-tát, vì muốn đem tri-kiến-Phật mà chỉ cho chúng-sinh, vì muốn đem tri-kiến-Phật cho chúng-sinh tỏ ngộ, vì muốn làm cho chúng-sinh chứng vào tri-kiến-Phật vậy.

Xá-Lợi-Phất! Nay ta cũng lại như thế, rõ biết các chúng-sinh có những điều ưa-muốn, thân-tâm mê-chấp, ta tùy theo bản-tính kia dùng các món nhân-duyên lời lẽ thí-dụ cùng sức phương-tiện mà vì đó nói pháp.

Xá-Lợi-Phất! Như thế đều vì để chúng được một Phật-thừa 'nhất-thiết chủng-trí'.

20.- Xá-Lợi-Phất! Trong cõi nước ở mười phương còn không có hai thừa hà-huống có ba!

Xá-Lợi-Phất! Các đức Phật hiện ra trong đời ác năm trước, nghĩa là: kiếp trước, phiên-nảo trước, chúng-sinh trước, kiến trước, mệnh trước. Như thế, Xá-Lợi-Phất, lúc kiếp loạn trước chúng-sinh nhơ nặng, bỏn-sẻn, tham-lam, ghét-ganh, trợn nên các căn chẳng lành, cho nên các đức Phật dùng sức phương-tiện, nơi một Phật-thừa, phân-biệt nói thành ba.

21.- Xá-Lợi-Phất! Nếu đệ-tử ta tự cho mình là A-la-hán cùng Duyên-giác mà không nghe không biết việc của các đức Phật Như-Lai chỉ giáo-hóa Bồ-tát, người này chẳng phải là đệ-tử Phật, chẳng phải A-la-hán, chẳng phải Duyên-giác.

Lại-nữa, Xá-Lợi-Phất! Các Tỷ-Khiêu, Tỷ-khiêu-ni đó tự cho mình đã được A-la-hán, là thân rốt sau rốt-ráo Niết-Bàn, bèn chẳng lại chí-quyết cầu đạo Vô-thượng chính-đẳng chính-giác. Nên biết bọn đó là kẻ tăng-thượng-mạn. Vì sao? nếu có Tỷ-khiêu thực chứng-quả A-la-hán mà không tin pháp này, quyết không có lẽ ấy, trừ sau khi Phật diệt độ hiện-tiền không Phật. Vì sao? Sau khi Phật diệt độ, những kinh như thế, người hay thọ-trì đọc tụng hiểu nghĩa rất khó có được, nếu gặp đức Phật khác, ở trong pháp này bèn được hiểu rõ.

Xá-Lợi-Phất! Các ông nên một lòng tin hiểu thọ-trì lời Phật dạy. Lời các đức Phật Như-Lai

nói không hư-vọng, không có thừa nào khác, chỉ có một Phật-thừa thôi.

Khi ấy đức Thế-Tôn muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

22.- Tỷ-khiêu, Tỷ-khiêu-ni

Cựu lòng tăng-thượng-mạng

Cận-sự-nam ngã-mạn

Cận-sự-nữ chẳng tin,

Hàng bốn-chúng như thế

Số kia có năm nghìn

Chẳng tự thấy lỗi mình

Nơi giới có thiếu-sót

Tiếc giữ tội quấy mình

Trí nhỏ đó đã ra,

Bọn cám tẩm trong chúng

Uy-đức Phật phải đi,

Gã đó kém phước-đức

Chẳng kham lãnh pháp này,

Chúng nay không càn lá

Chỉ có những hột chắc

23.- Xá-Lợi-Phất khéo nghe!

Pháp của các Phật được

Vô-lượng sức phương-tiện

Mà vì chúng-sinh nói.

Tâm của chúng-sinh nghĩ

Các món đạo ra làm

Bao nhiêu những tánh dục

Nghiệp lành dữ đời trước

Phật biết hết thế rồi

Dùng các duyên thí-dụ

Lời-lẽ sức phương-tiện

Khiến tất cả vui-mừng.

Hoặc là nói thế-kinh

Cô-khởi cùng bốn-sự.

Bốn-sinh, vị-tăng-hữu

Cũng nói những nhân-duyen

Thí-dụ và Trùng-tụng

Luận-nghị cộng chín kinh.

Căn-độn ưa pháp nhỏ.

Tham-chấp nơi sinh-tử

Nơi vô-lượng đức Phật

Chẳng tu đạo sâu mầu

Bị các khổ-não loạn

Vì đó nói Niết-bàn.

Ta bày phương-tiện đó

Khiến đều vào tuệ Phật,

Chưa từng nói các ông

Sẽ được thành Phật-đạo

Sở-dĩ chưa từng nói

Vì giờ nói chưa đến,

Nay chính là đến giờ

Quyết định nói đại-thừa.

24.- Chín bộ pháp của ta

Thuận theo chúng-sanh nói

Vào đại-thừa làm gốc

Nên mới nói kinh này.

Có phật-tử tâm tịnh

Êm dịu cũng căn lợi,

Nơi vô-lượng các Phật

Mà tu đạo sâu mầu,

Vì hàng phật-tử này

Nói kinh đại-thừa đây.

Ta ghi cho người đó

Đời sau thành Phật-đạo

Bởi thâm tâm niệm Phật

Tu trì tịnh-giới vậy

Hạng này nghe thành Phật

Rất mừng đầy khắp mình,

Phật biết tâm của kia.

Nên vì nói đại-thừa.

Thanh-Văn hoặc Bồ-tát,

Nghe ta nói pháp ra

Nhẫn đến một bài kệ

Đều thành Phật không nghi.

25.- Trong cõi Phật mười phương

Chỉ có một thừa pháp

Không hai cũng không ba

Trừ Phật phương-tiện nói
Chỉ dùng danh tự giả
Dẫn dắt các chúng-sanh
Vì nói trí-tuệ Phật.
Các Phật ra nơi đời
Chỉ một việc này thực
Hai thứ chẳng phải chơn.
Trọn chẳng đem tiểu-thừa
Mà tế độ chúng-sinh,
Phật tự trụ đại-thừa
Như pháp của mình được
Định, huệ, lực trang-nghiêm
Dùng đây độ chúng-sanh.
Tự chứng đạo vô-thượng
Pháp bình-đẳng đại-thừa
Nếu dùng tiểu-thừa độ
Nhẫn đến nơi một người
Thời ta đọa sân tham
Việc ấy tất không được,
Nếu người tin về Phật
Như-Lai chẳng dối gạt
Cũng không lòng tham ghen
Dứt ác trong các pháp
Nên Phật ở mười phương
Mà riêng không chỗ sợ.

Ta dùng tướng trang-nghiêm

Ánh-sáng soi trong đời

Đấng vô-lượng chúng trọng

Vì nói thực-tướng ẩn

26.- Xá-Lợi-Phất! nên biết

Ta vốn lập thệ-nguyện

Muốn cho tất cả chúng

Bằng như ta không khác,

Như ta xưa đã nguyện

Nay đã đầy-đủ rồi

Độ tất cả chúng-sanh

Đều khiến vào Phật-đạo

Nếu ta gặp chúng-sanh

Dùng Phật-đạo dạy cả

Kẻ vô-trí rồi sai

Mê-lầm không nhận lời.

Ta rõ chúng-sanh đó

Chưa từng tu cội lành

Chấp chặt nơi ngũ-dục

Vì si-ái sinh khổ,

Bởi nhân-duyên các dục.

Sanh vào ba đường dữ

Xoay lăn trong sáu nẻo

Chịu đủ những khổ độc

Thân mọn thụ bào thai

Đời đời tăng trưởng luôn
Người đức mỏng ít phước
Các sự khổ bức ngặt
Vào rừng rậm tà-kiến
Hoặc chấp có, chấp không
Nướng gá các chấp này
Đầy đủ sáu mươi hai
Chấp chặt pháp hư-vọng
Bền nhận không bỏ được
Ngã-mạn tự khoe cao
Dua-nịnh lòng không thực
Trong nghìn muôn ức kiếp
Chẳng nghe danh-tự Phật
Cũng chẳng nghe chính-pháp
Người như thế khó độ.

27.- Cho nên Xá-Lợi-Phất!

Ta vì bày phương-tiện
Nói các đạo dứt khổ
Chỉ cho đó Niết-Bàn
Ta đâu nói Niết-Bàn
Cũng chẳng phải thực-diệt,
Các pháp từ bản-lai
Tướng thường tự vắng-lặng
Phật-tử hành-đạo rồi
Đời sau được thành Phật

Ta có sức phương tiện
Mở bày khắp ba-thừa.
Tất cả các Thế-Tôn
Đều nói đạo nhất-thừa
Nay trong đại-chúng này
Đều nên trừ nghi-lâm
Lời Phật nói không khác
Chỉ một, không hai thừa.
28.- Vô-số kiếp đã qua
Vô-lượng Phật diệt-độ
Trăm nghìn muôn ức Phật
Số nhiều không lường được.
Các Thế-Tôn như thế
Các món duyên thí-dụ
Vô-số ức phương-tiện
Diễn nói các pháp tướng,
Các đức Thế-Tôn đó
Đều nói pháp nhất-thừa
Độ vô-lượng chúng-sanh
Khiến vào nơi Phật-đạo
Lại các đại-thánh-chúa
Biết tất cả thế-gian
Trời người loài quần-sanh
Thâm-tâm chỗ ưa-muốn
Bèn dùng phương-tiện khác

Giúp bày nghĩa đệ-nhất.

29.- Nếu có loài chúng-sinh

Gặp các Phật quá-khứ

Hoặc nghe pháp bố-thí

Hoặc trì-giới nhẫn-nhục

Tinh-tấn, thuyên, trí thảy

Các món tu phước-tuệ,

Những người như thế đó

Đều đã thành Phật-đạo

Sau các Phật diệt-độ

Nếu người lòng lành dịu

Các chúng-sinh như thế

Đều đã thành Phật-đạo

30.- Các Phật diệt-độ rồi

Người cúng-dàng Xá-Lợi

Dựng muôn-ức thứ tháp

Vàng, bạc và pha-lê

Xà-cừ cùng mã-não

Ngọc mai-khô, lưu-ly

Thanh-tịnh rộng nghiêm sức,

Trau-giồi nơi các tháp,

Hoặc có dựng miếu đá

Chiên-đàn và trầm-thủy

Gỗ mật cùng gỗ khác

Gạch ngói bùn đất thảy,

Hoặc ở trong đồng trống
Chứa đất thành miếu Phật
Nhấn đến đồng-tử giỡn
Nhóm cát thành tháp Phật,
Những hạng người như thế
Đều đã thành Phật-đạo.

31.- Nếu như người vì Phật
Xây dựng các hình-tượng
Chạm-trổ thành các tượng
Đều đã thành Phật-đạo.

Hoặc dùng bảy báu làm
Thau, đồng bạch, đồng đỏ
Chất nhôm cùng chì kẽm
Sắt, gỗ cùng với bùn
Hoặc dùng keo, sơn, vải
Nghiêm-sức làm tượng Phật
Những người như thế đó
Đều đã thành Phật-đạo
Vẽ vờ làm tượng Phật
Trăm tướng phước trang-nghiêm
Tự làm hoặc bảo người
Đều đã thành Phật-đạo.
Nhấn đến đồng-tử giỡn
Hoặc cỏ cây và bút
Hoặc lấy móng tay mình

Mà vẽ làm tượng Phật
Những hạng người như thế
Lần lần chứa công-đức
Đầy đủ tâm đại-bi
Đều đã thành Phật-đạo
Chỉ dạy các Bồ-tát
Độ thoát vô-lượng chúng.

32.- Nếu người nơi tháp-miếu

Tượng báu và tượng vẽ
Dùng hoa, hương, phan, lọng
Lồng kính mà cúng-dàng
Hoặc khiến người thổi nhạc
Đánh trống, thổi sừng ốc
Tiêu địch, cầm, không-hầu
Tỳ-bà, chụp-chả đồng
Các tiếng hay như thế
Đem dùng cúng-dàng hết
Hoặc người lòng vui-mừng
Ca ngâm khen đức Phật
Nhấn đến một tiếng nhỏ
Đều đã thành Phật-đạo

33.- Nếu người lòng tán-loạn

Nhấn đến dùng một hoa
Cúng-dàng nơi tượng vẽ
Lần thấy các đức Phật

Hoặc có người lể lạy
Hoặc lại chỉ chấp tay
Nhấn đến giờ một tay
Hoặc lại hơi cúi đầu
Dùng đây cúng-dàng tượng
Lần thấy vô-lượng Phật
Tự thành đạo vô-thượng
Rộng độ chúng vô-số
Vào vô-dư Niết-bàn
Như củi hết lửa tắt.
Nếu lòng người tán-loạn
Vào nơi trong tháp-miếu
Một xưng Nam-mô Phật
Đều đã thành Phật-đạo
Nơi các Phật quá-khứ
Tại-thế, hoặc diệt-độ,
Có người nghe pháp này
Đều đã thành Phật-đạo
34.- Các Thế-Tôn vị-lai
Số nhiều không thể lường
Các đức Như-Lai đó
Cùng phương-tiện nói pháp.
Tất cả các Như-Lai
Dùng vô-lượng phương-tiện
Độ thoát các chúng-sinh

Vào trí vô-lậu Phật,
Nếu có người nghe pháp
Không ai chẳng thành Phật.
Các Phật vốn thệ-nguyện
Ta tu hành Phật-đạo
Khấp muốn cho chúng-sinh
Cũng đồng được đạo này.
Các Phật đời vị-lai
Dầu nói trăm nghìn ức
Vô-số các pháp-môn
Kỳ-thực vì nhất-thừa.
Các Phật lưỡng-túc-tôn
Biết pháp thường không tính
Giống Phật theo duyên sinh
Cho nên nói nhất-thừa.
Pháp đó trụ ngôi pháp
Tướng thế-gian thường còn
Nơi đạo-tràng biết rồi
Đức Phật phương tiện nói.
Hiện-tại mười phương Phật
Của trời người cúng-dàng
Số nhiều như hằng-sa
Hiện ra nơi thế-gian
Vì an-ổn chúng-sanh
Cũng nói pháp như thế.

Biết vắng-bặt thứ nhất

Bởi dùng sức phương-tiện

Dầu bày các món đạo

Kỳ-thực vì Phật-thừa

Biết các hạnh chúng-sinh

Thâm-tâm nó nghĩ nhớ

Nghiệp quen từ quá-khứ

Tính-dục, sức tinh-tấn

Và các căn-lợi độn

Dùng các món nhân-duyên

Thí-dụ cùng lời-lẽ

Tùy-cơ phương-tiện nói.

Từ nay cũng như vậy

Vì an-ổn chúng-sinh

Dùng các món pháp-môn

Rao bày nơi Phật-đạo

Ta dùng sức trí-tuệ

Rõ tính dục chúng-sinh

Phương-tiện nói các pháp

Đều khiến được vui-mừng.

Xá-Lợi-Phất nên biết!

Ta dùng mắt Phật xem

Thấy sáu đường chúng-sinh

Nghèo cùng không phước-tuệ

Vào đường hiểm sinh-tử

Khổ nổi luôn không dứt
Sâu tham nơi ngũ-dục
Như trâu 'mao' mấn đuôi
Do tham-ái tự che
Đui mù không thấy biết
Chẳng cầu Phật thế lớn
Cùng pháp dứt sự khổ
Sâu vào các tà-kiến
Lấy khổ muốn bỏ khổ
Phật vì chúng-sinh này
Mà sinh lòng đại-bi
36.- Xưa, tu ngồi đạo-tràng
Xem cây cùng kinh-hành
Suy-nghĩ việc như vậy:
Trí-tuệ của ta được
Vi-diệu rất thứ nhất
Chúng-sinh các căn chậm
Tham vui si làm mù
Các hạng người như thế
Làm sao mà độ được?
Bấy giờ các Phạm-Vương
Cùng các Trời Đế-Thích
Bốn Thiên-Vương hộ đời
Và trời Đại-tự-tại
Cùng các thiên-chúng khác

Trăm nghìn ức quyển-thuộc

Chấp tay cung-kính lễ

Thỉnh ta chuyển-pháp-luân.

Ta liền tự suy-nghĩ

Nếu chỉ khen Phật-thừa

Chúng-sanh chìm nơi khổ

Không thể tin pháp đó

Do phá pháp không tin

Rớt trong ba đường dữ

Ta thà không nói pháp

Mau vào cõi Niết-Bàn

Liền nhớ Phật quá-khứ

Thực-hành sức phương-tiện

Ta nay chứng được đạo

Cũng nên nói ba thừa.

37.- Lúc ta nghĩ thế đó

Mười phương Phật đều hiện

Tiếng phạm an-ủi ta

Hay thay! đức Thích-Ca

Bậc Đạo-sư thứ nhất

Được pháp vô-thượng ấy

Tùy theo tất cả Phật

Mà dùng sức phương-tiện

Chúng ta cũng đều được

Pháp tối-diệu thứ nhất

Vì các loại chúng-sinh
Phân-biệt nói ba-thừa.
Trí kém ưa pháp nhỏ
Chẳng tự tin thành Phật
Cho nên dùng phương-tiện
Phân-biệt nói các quả
Dầu lại nói ba-thừa
Chỉ vì dạy Bồ-tát.

38.- Xá-Lợi-Phất nên biết!

Ta nghe các đức Phật
Tiếng nhiệm-mầu rất sạch
Xưng: 'Nam-mô chư Phật!'
Ta lại nghĩ thế này
Ta ra đời trước-ác
Như các Phật đã nói
Ta cũng thuận làm theo
Suy-nghĩ việc đó rồi
Liền đến thành Ba-Nại.
Các pháp-tướng tịch-diệt
Không thể dùng lời bày
Bèn dùng sức phương-tiện
Vì năm Tỷ-khiêu nói.
Đó gọi chuyển-pháp-luân
Bèn có tiếng Niết-bàn
Cùng với A-La-Hán

Tên pháp, tăng sai khác.

Từ kiếp xa nhần lại

Khen bày Pháp Niết-Bàn

Dứt hẳn khổ sống chết

Ta thường nói như thế

39.- Xá-Lợi-Phất phải biết

Ta thấy các Phật-tử

Chí-quyết cầu Phật-đạo

Vô-lượng nghìn muôn ức

Đều dùng lòng cung-kính

Đồng đi đến chỗ Phật

Từng đã theo các Phật

Nghe nói pháp phương-tiện

Ta liền nghĩ thế này

Sở-dĩ Phật ra đời

Để vì nói Phật-tuệ

Nay chính đã đúng giờ.

40.- Xá-Lợi-Phất phải biết!

Người căn chậm trí nhỏ

Kẻ chấp tướng kiêu-mạo

Chẳng thể tin pháp này

Nay ta vui vô-úy

Ở trong hàng Bồ-tát

Chính bỏ ngay phương-tiện

Chỉ nói đạo vô-thượng.

Bồ-tát nghe pháp đó
Đều đã trừ lưới nghi
Nghìn hai trăm la-hán
Cũng đều sẽ thành Phật
Như nghi-thức nói pháp
Của các Phật ba đời
Ta nay cũng như vậy
Nói pháp không phân-biệt
Các đức Phật ra đời
Lâu xa khó gặp-gỡ
Chính sử hiện ra đời
Nói pháp này khó hơn
Vô-lượng vô-số kiếp
Nghe pháp này cũng khó,
Hay nghe được pháp này
Người đó cũng lại khó
Thí như hoa linh-thoại
Tất cả đều ưa-mến
Ít có trong trời, người
Lâu lâu một lần trở.

41.- Người nghe pháp mừng khen

Nhẫn đến nói một lời
Thời là đã cúng dàng
Tất cả Phật ba đời
Người đó rất ít có

Hơn cả hoa Ưu-đàm.

Các ông chớ có nghi

Ta là vua các pháp

Khấp bảo các đại chúng

Chỉ dùng đạo nhất thừa

Dạy bảo các Bồ-tát

Không Thanh-Văn đệ-tử

42.- Xá-Lợi-Phất các ông!

Thanh-Văn và Bồ-tát

Phải biết pháp mầu này

Bí yếu của các Phật

Bởi đời ác năm trước

Chỉ tham ưa các dục

Những chúng-sinh như thế

Trọn không cầu Phật-đạo

Người ác đời sẽ tới

Nghe Phật nói nhất-thừa

Mê lầm không tin nhận

Phá pháp đọa đường dữ

Người tà quí trọng sạch

Quyết chí cầu Phật-đạo

Nên vì bọn người ấy

Rộng khen đạo nhất-thừa.

Xá-Lợi-Phất nên biết

Pháp các Phật như thế

Dùng muôn ức phương-tiện

Tùy thời nghi nói pháp

Người chẳng học tập tu

Không hiểu được pháp này

Các ông đã biết rõ

Phật là thầy trong đời

Việc phương-tiện tùy-nghi

Không còn lại nghi lầm

Lòng sinh rất vui mừng

Tự biết sẽ thành Phật.

Kinh Diệu Pháp Liên Hoa

QUYỂN THỨ NHẤT

Một sáng chiếu phương đông,

Thể diệu toàn bày,

Chẳng phải chỗ suy lường mà suy lường được

Thăm hiểu ở trong lòng,

Phương-tiện truyền bày một đạo nhả hương trời.

Nam-mô Pháp-hoa Hội-Thượng Phật Bồ-tát (3 lần)

Thế-Tôn hiện điềm tốt,

Di-Lặc nghi tướng lành,

Văn-Thù vì chúng rộng phô bày:

Phật xưa phóng hào-quang.

Ba phen mời đấng Pháp Vương vì nói hương Diệu-Liên.

Nam-mô quá-khứ Nhật-Nguyệt-Đăng-Minh Phật (3 lần)

THÍCH NGHĨA

(1) KINH: Pháp thường, mười phương ba đời các đức Phật đều nói như vậy. Nói đủ là 'Khế Kinh' nghĩa là 'pháp thường khế hiệp chân-lý cùng khế hiệp căn-cơ chúng-sinh'.
DIỆU PHÁP LIÊN HOA: Pháp mẫu khó nghĩ lường, thắng hơn tất cả các pháp. Kinh pháp này là bậc nhất trong kinh pháp khác của Phật nói, dụ như hoa sen, vì hoa sen sánh với hoa khác có 5 điều đặc-biệt:

1. Có hoa là có gương: nhân quả đồng thời.
2. Mọc trong bùn lầy mà vẫn trong sạch thơm tho.
3. Cọng hoa từ gốc tách riêng nhưng không chung cành với lá.
4. Ong và bướm không bu đậu.
5. Không bị người dùng làm trang điểm (Xưa đàn bà Ấn-Độ quen dùng hoa kết thành tràng để đeo đội v.v...)

(2) Đức Phật Thích-Ca Mâu-Ni.

(3) Các điều vọng lamm hay làm lọt mất công-đức lành.

(4) Tự mình đã được thoát khỏi khổ sinh-tử luân hồi.

(5) Ba cõi: Cõi dục, cõi sắc, cõi vô-sắc.

(6) Từ quả A-na-hàm trở xuống chưa được giải thoát còn phải học tập nên gọi 'Hữu-học'. Quả A-la-hán đã được giải thoát, về trong tiểu thừa pháp, thời không còn phải học nữa nên gọi Vô-học.

(7) Quả chứng của Phật.

(8) Tổng trì: Gồm nhiếp các Pháp.

(9) Tài biện luận ưa giảng nói pháp.

(10) Chỗ rất ráo, trọn vẹn, nên xong hoàn toàn.

(11) Tên của vị vua 33 nước trời Đao-ly ở trên đỉnh núi Tu-Di.

(12) Ba thứ tiếng vang dội và 3 thứ rung động của hình sắc.

(13) (16) Các loài thần hầu hạ cõi Đao-ly.

(14) Thần phi-thiên: có phúc như trời mà đức kém hơn trời.

(15) Chim cánh vàng (kim sí-điểu)

(17) Thần rắn.

(18) 1) Trời, 2) Người, 3) A-tu-la, 4) Thú, 5) Quỷ, 6) Địa ngục.

(19) Phật là vua pháp (pháp-vương). Bồ-tát cũng như con của Phật nên là: Pháp-vương-tử.

(20) Người thụ tam-qui ngũ-giới tu tại-gia gần gũi hộ thờ Tam-Bảo nên gọi cận-sự, đàn ông là Nam, đàn bà là nữ, ta quen gọi là 'Cư-sĩ'.

(21) Vô-số (một số lớn). Kiếp có: tiểu-kiếp, trung-kiếp, đại-kiếp. Một tiểu-kiếp có 16.798.000 năm. Một trung-kiếp có 20 tiểu-kiếp. Một đại-kiếp có 4 trung-kiếp: Thành, Trụ, Hoại, Không.

(22) 1) Khổ-đế, 2) Tập-đế, 3) Diệt-đế, 4) Đạo-đế.

(23) 1) Vô-minh, 2) Hành, 3) Thức, 4) Danh sắc, 5) Lục nhập, 6) Xúc, 7) Thụ, 8) Ái, 9) Thủ, 10) Hữu,

11) Sinh, 12) Lão-tử . 12 món này làm nhân duyên lẫn nhau.

(24) Cũng gọi là 6 độ: 1) Bố-thí-độ, 2) Trì-giới-độ, 3) Nhẫn-nhục-độ, 4) Tinh-tấn-độ, 5) Thuyền-định-độ,

6) Trí-tuệ-độ.

(25) Trí của Phật.

(26) 1) Đông-thắng-thần châu. 2) Nam-Thiệm-bộ châu (quả địa-cầu), 3) Tây-ngư-hóa châu, 4) Bắc-câu-lô

châu.

(27) (THỌ-KÝ): Trao cho lời ghi chắc về sau, bao nhiêu năm cõi nào sẽ thành Phật hiệu là v.v...

(28) Sông Hằng một con sông lớn xứ Ấn-Độ, trong sông và hai bờ có cát rất mịn, trong kinh thường dùng số

cát ấy để chỉ một một số đông nhiều.

(29) Ông thầy dắt dẫn.

(30) Thanh-Văn thừa, Duyên-Giác thừa, Phật-thừa.

(31) Phương-chước hay phương-pháp tiện-lợi dễ-dàng.

Sự Tích Tả Kinh Pháp Hoa - Ông Nghiêm Cung

Nước Tàu, triều nhà Trần niên hiệu Đại-Kiến năm đầu, ở xứ Dương-Châu có ông Nghiêm-Cung tả kinh Pháp-Hoa để phát cho người trì tụng.

Lúc đó có thần ở miếu Cung-Đình-Hồ mách mộng cho khách buôn đem hết của trong miếu đưa sang trao cho ông Cung để chi phí về việc tả kinh.

Lại một hôm ông Cung mang tiền ra phố mua giấy viết lờ thiếu 3.000 đồng điều, bỗng thấy từ trong chợ đi ra một người cầm 3.000 đồng điều trao cho ông Cung mà nói: 'Giúp ông mua giấy'. Nói xong biến mất.

Rốt đời Tuy, giặc cướp đến Giang-Đô đều dạn nhau không nên phạm đến xóm của ông Nghiêm Pháp-Hoa (Nghiêm-Cung). Nhờ đó mà cả xóm an-lành.

Đến cuối đời Đường, nhà họ Nghiêm vẫn nối nhau tả kinh không thôi.

'Vậy thời tả kinh, hay in kinh công-đức lớn biết dường nào, không nói đến phước báu tốt đẹp ở nhiều đời sau, mà ngay trong hiện-tại cũng không thể lường được, chẳng những là mình khỏi khổ ngay mà mọi người ở gần cũng được nhờ, cả thần thánh cũng thường theo hộ trợ như truyện ông Nghiêm-Cung đây vậy.'

[Trang Nhà](#)
[THPGPG](#)

[Về Đầu Trang](#)